

دستمالی که شاه اسماعیل از سر حرّ باز کرد

۱۳ آبان ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۰۹

شاه اسماعیل در کتب تاریخی خوانده بود که در واقعه کربلا که سر حرّ مورد اصابت قرار گرفت و حضرت سید الشهداء علیه السلام دستمال خود را بر سر حرّ بستند و حرّ با همان دستمال دفن شده است، برای باز کردن و برداشتن دستمال تصمیم گرفت.

حرّ بن یزید بن ناجیه تمیمی یربوعی ریاحی، از یاران امام حسین(ع) و شهدای کربلا. او از بزرگان و رؤسای کوفه و مردی شریف در میان قوم خود بود و از جنگاوران مسلمان به شمار می‌رفت. حر فرمانده بخشی از سپاه عبیدالله بن زیاد در واقعه کربلا بود که به سبب پشیمانی از اقدام خود و پیوستن به امام حسین(ع)، نزد شیعیان حرمتی خاص دارد. شیعیان حر را نماد امید به قبولی توبه و رستگاری بعد از آن می‌دانند.

زمان توبه حرّ تا شهادت وی چندان به طول نینجامید. بنابر روایتی، حرّ از امام تقاضا کرد که چون نخستین کسی بوده که بر امام خروج کرده، اجازه دهد که نخستین مبارز و شهید باشد.

جنازه آن آزاد مرد را قبیله اش، بن ریاح، از میدان جنگ خارج کرد و در روستایی در ۷ کیلومتری شمال غربی کربلا به خاک سپرد. همان جا که امروزه به سبب وجود قبر او به «روستای حرّ» معروف است. آستان مبارک آن شهید در ۳۷۰ ق به دستور عضدالدوله دیلمی ساخته شد. در ۹۱۴ ق شاه اسماعیل صفوی، که خود به زیارت این آستان مشرف شده بود، به تجدید بنای آن پرداخت. این بنا یک بنای ساده در میان صحرا است که به صورت یک چهار دیواری آجری و قلعه ای مستحکم به دستور مادر آقاخان محلاتی ساخته شده است. این مزار صحن و گنبدی با کاشی آبی و ضریح نقره ای دارد. ناصر الدین شاه، که آن جا را زیارت کرد، در آن دوران از خرابی و وضع نامطلوب و نگه داری بد آن بقعه به مدحت پاشا، حاکم کربلا، گلایه کرده و برای تعمیر و نگه داری بهتر آن سفارش هایی کرده بود.

بنا بر این گزارش، در ۱۳۳۰ ق تعمیراتی در آن آستان انجام گرفت و ایوانی در آن تعبیه شد. کتیبه بالای این ایوان نشان دهنده بانی و تعمیر کننده آن است: «قد عمر هذا المكان بهمة آقا حسین خان شجاع السلطان همدانی دام ظلّه الفانی سنه ۱۳۳۰ ق». در قسمت شرقی صحن، حجره هایی در دو طبقه جهت سکونت زائران ساخته شده و هنرمندان ایرانی در ۱۳۹۶ ق، حرم را آینه کاری کردند.

در کتاب «تنقیح المَقال» مامقانی نقل می کند از حائری از سیّد نعمه الله جزائری در کتاب «أنوار نعمانیّه» که او می گوید: ا جماعتی از مردمان معتمد و موثق برای من نقل کردند که چون شاه اسماعیل بغداد را به تصرف خود درآورد برای زیارت قبر حضرت سیّد الشهداء علیه السّلام به کربلا آمد و چون از بعضی از مردم شنیده بود که به حرّبن یزید ریاحی طعن می زنند، به سمت قبر حرّ آمد و دستور داد قبر حرّ را نبش کنند.

چون قبر حرّ را نبش کردند، دیدند که به همان هیئت و کیفیتی که کشته شده است خوابیده است، و بر سر او دستمالی دیدند که با آن سر حرّ بسته شده بود.

شاه اسماعیل در کتب تاریخی خوانده بود که در واقعه کربلا که سر حرّ مورد اصابت قرار گرفت و حضرت سید الشهداء علیه السلام دستمال خود را بر سر حرّ بستند و حرّ با همان دستمال دفن شده است، برای باز کردن و برداشتن دستمال تصمیم گرفت. چون آن دستمال را باز کردند خون از سر حرّ جاری شد بطوریکه از آن خون قبر پُر شد و چون دستمال را بستند خون باز ایستاد و چون دوباره باز کردند خون جاری شد. و هر چه کردند که بتوانند آن خون را به غیر از همان دستمال بندبیاورند و از جریانش جلوگیری کنند میسر نشد. و از اینجا دانستند که این قضیه موهبت الهی است که نصیب حرّ شده است. شاه اسماعیل دستور داد قبه‌ای بر مزار او بنا کردند و خادمی را بر آن گماشت تا آن بقعه را خدمت کند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۲۲۸۵۴/باز-ر-ح-سر-اسماعیل-شاه-دستمالی>